

[PODZIUBAĆ *vb pf*

2 sg imp podziubąj.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Zrobić wiele dziur, uderzając czymś ostrym [co czym]: weźmi Mierobalanow brunatnych [...] ále iednák po Aptekárłku odmiękczone/ podziubayże ná nich fkorę łzwaycą *SienHerb 531b (Linde)*.

Synonim: podziurawić.

Formacje współrdzenne cf DZIUBAĆ.

KW